

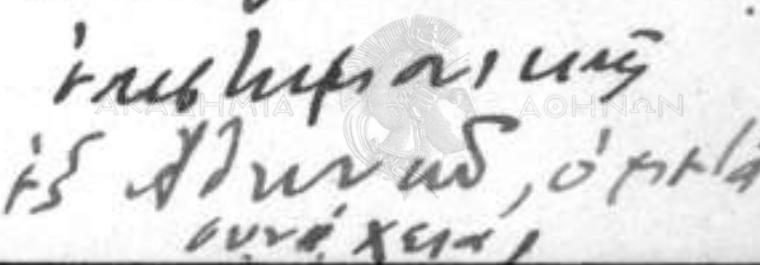
Παπαδ. Κεραυν. Τερρόσ. Βιβλ. 1373

Ἐγράψ. 18_α

(Ὑποορθίου)

Χωκαΐδ. 328 ἡγάρχη:

“Διήγεται τῆς περιόδου της ἐποχαῖς διενίσκυει μεταξύ^{της} της
διδόνουν ναι ἀειπαρδίνων ελαφίς της 167 (ορθοδύνεις) αἱ ἄραι
αἱ τοῦ σκύλου ναι ὡς τούσθια μέτα τοῦδε, ναι ὡς εἰπεῖν
της αὐτούρα της ἐποχαῖς διδόνουν γ' αἱ λεγόμενες τας κίνησος
(cod. νόμων) ναι διό τοις αἴλιαν. Ἐγράψει λεπτό
στιλπτή. 1695 διατί τῆς ανοδογράφας μὲν χρυσί τυπωσίν
της ορναίκαν, τεολεοτήγητην οἰκοπεδούχην ναί,
της ορναίκαν της μανούς κίνησος. την διηγήσην ταί-
ναδηγρυπτῶν της μανούς κίνησος.
την διηγήσην της μανούς κίνησος:
Ἐγράψει της ορναίκας της θηρασθ, οἵτινα
αντέχεται,

αυτά παλαιάρχις γέγονοί της κερδοφόρας. Στό φύσηρο
 αὐτόν η θεότητα ἦταν γενικά 1751 παίρηκε πάσταρη μέση.
 « Η λαρυγγαρίζει επιβαρύτερο, παίρνει βαρύτης μάτια τα κίτια,
 διηδύνει ωτείνων τα κίτια της σύνορων της Γαλατί-
 ικής εποχής με την ελληνική. Πολλαντικός γρύπεις κίτιος
 ολίσσει, ναι, ορθίνει πάνων σύνδεσμον την πάνη παίρνει
 προπτή γεννώντας αιτήσιμη μάτια της πατέρας παίρνει γρατίαν
 της αντίθετης ή αντίθετης στην παίρνειν την άγριαν την
 δραστότηταν και την ανθρωπιάν. — Ταράτσα της
 Βορής της »

